

Quinta etas mundi

Nevius poeta comicus

Nevius poeta comicus anno. 2. regni Ptolomei epiphaneis dicti (vt Eusebius scribit) Atice moritur: pulsus roma factione nobilium ⁊ precipue metelli. Is inter comicos tercium locum habet de quorum dinumeratione et comicorum prestantia Vulcatius in libro de poetis: hec carmina ponit. Adultos incertos certare hanc rem vidimus. Palmam poete comico cui deferant. Celio palmam tribuo de comico. Plautus secundus facile exuperat ceteros. Deinde neuius qui seruet precio in tercio. Si qd quarto detur: dabitur licinio. Post in sequi licinium facio attiliū. In sexto consequitur hos terrēcius. Turpilius septimum: Trabea octauum obtinet. In nono loco esse facile facio lucrecium. Decimū addo antiquitatis ennium.

Plautus comicus

Plautus comicus poeta lingue latine pater (vt idem Eusebius testat) ex vmbrie arpinas als sarsinas ciuitate rome morit. Ex c^osmone (vt varro epistolonis sententia dixit) muse locute forent: si latine loqui voluissent. Floruit in scena quindodecimo ferme anno postq̄ bellum aduersus penos scdm sumptum est. Et quāq̄ a pluribus grecis comicis fabulas sumptas in latinum cōuerterit: Oracij tamen sententia plautus ad exemplum siculi pperare epicharmi dicit. Hic vt varro ⁊ pleriq̄ alij memorie pdiderunt: cum pecunia omni quā in operis artificū scenicoz pepererat: in mercationib⁹ pdita: inops romam rediisset. Et ob querendam victum ad circūagendas molas que trusatiles appellantur opam pistori locasset. Ibi quotiens ab opere vacaret scribere fabulas ac uendere solit⁹ erat. Adortuus est circiter centesimā et quadragesimā quintam olimpiadē. Iussitq̄ tale suo sepulchro epigramma incidi vt varro de poetis dicit. Postq̄ est morte captus plautus comedia luget: scena est deserta. Deinde risus iocus ludusq̄ ⁊ numeri: innumeri simul omnes simul collacrimarunt.

Ennius poeta

Ennius quoq̄ poeta comicus Tarenti nascitur quintus ennius dictus. his temporibus (Eusebio referente) floruit. Qui a catone questore romas translatus habitauit in monte auentino parco admodum sumptu content⁹ et vnius ancille ministerio: semp psuadens anias esse immortales. Et ideo in vite sue termino dixit. Aspicite o ciues senis ennij isthaginis formam: hic vestrum pinxit maxima facta patrum: Nemo me lacrimis decoret: nec funera luctu: faxit cure volito viuus p ora virum. Itemq̄ poeta pudicitiam predicans dicebat: flagitij initiū esse inter ciues corpa nudare. Hic cuz comedias optimas elegantissimasq̄ edidisset septuagenario maior articulari morbo olimpiade. i 53. interijt. Sepultusq̄ fuit i scipionis monumento via appia.

Scipio africanus

Scipio Africanus alterius scipionis filius: vir oim romanoz ferme p̄maris vigesimū quartum agens annū duobus scipionibus ab hasdrubale interfectis a senatu romano ad hispanias mittit: fuit quippe panecij auditor: et inter ceteros mortales animi prestantior. Cū intellexisset senatum ppter metum hannibalis ytaliam velle relinquere: extracto gladio id phibuit asserens se velle patrie defensozem esse. Cesarie pmissa vtebatur habitu corporis virili: is vt Eutropius ait septuaginta ciuitates hispanie recepit: quibus feliciter gestis consul contra cartaginenses designatur. Eoq̄ p̄gens aphrozum ducem cum Stiphace numidie rege sibi subegit. Nec multo post cū hannibale congressus ita ei equitatum fudit vt sup̄ viginti penozum milia cesa: totidemq̄ fere capta vna die

referatur. et ip̄e hannibal cum paucis pfugerit: terra maricq̄ pace obtenta in siciliam traiecit. Romam tandem puenit triumpho clarissimo inuectus: Africanus vocari meruit. Sicq̄ scdm bellum punicum terminatum est: quod p annos. 18. gestus fuit. Catoni vero contradicens nolebat cartaginez romano impio emulam euerti: ne romani sine belli metu lasciuerent. Huius p̄clare fuere sententie dicebat em̄: nunq̄ se minus ociosum: q̄ cum ociosus esset: nec minus solam: q̄ cum solus esset: hic tantus patrie pater ab emulis accusatus: ab ingrata patria pulsus apud litternum rustulus exulans: tandem. 52. etatis sue anno morbo inter